

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNI W MUZEUM ZIEMI SĄDECKIEJ

WERSJA SKRÓCONA

Zasady ogólne

1. Pracownicy Muzeum Ziemi Sądeckiej oraz inne osoby, z którymi Muzeum Ziemi Sądeckiej współpracuje, mające w ramach swoich obowiązków bezpośredni kontakt z małoletnimi czy osobami poniżej 18 roku życia, działają przede wszystkim dla dobra małoletnich i traktują małoletnich z szacunkiem.
2. Pracownicy Muzeum Ziemi Sądeckiej nie stosują przemocy w jakiegokolwiek formie wobec małoletnich, nie zawstydzają ich i nie lekceważą, nie obrażają. Starają się rozmawiać z nimi w sposób dostosowany do sytuacji i wieku. Podnoszą głos tylko wtedy gdy jest to konieczne (np. w sytuacji zagrożenia).
3. Bezpośredni kontakt pracowników Muzeum z małoletnim nie może być niejawnym lub ukrywany, lub wiązać się z jakąkolwiek nagrodą ani wynikać z relacji podporządkowania.
4. Pracownicy Muzeum nie kontaktują się z małoletnimi z wykorzystaniem prywatnych kanałów komunikacji bez wiedzy opiekunów małoletnich (rodziców lub innych opiekunów, którzy za nich odpowiadają).
5. Odpowiedzialność za małoletnich w czasie korzystania z oferty Muzeum ponoszą opiekunowie. Osoba sprawująca opiekę faktyczną nad małoletnim w ramach działalności Muzeum (np. nauczyciel, instruktor, animator) ma obowiązek zapewnienia mu bezpiecznych warunków przez cały czas pobytu w Muzeum.

Reagowanie na krzywdzenie

7. W przypadku, gdy pracownicy Muzeum dostrzegą, że małoletni może być krzywdzony przez innego małoletniego lub jakąkolwiek osobę dorosłą, powiadomią o tym niezwłocznie Dyrektora Muzeum lub Koordynatora Standardów Ochrony Małoletnich, a jeśli będzie taka potrzeba również odpowiednie służby (policja, pogotowie – nr alarmowy 112). Dyrektor Muzeum lub wyznaczony pracownik przeprowadzi rozmowę z opiekunami małoletniego i wskaże, gdzie można szukać pomocy.
8. Każdy pracownik, który powziął uzasadnione podejrzenie krzywdzenia małoletniego lub sam małoletni lub jego opiekun zgłosił taką okoliczność, sporządza notatkę służbową (pisemną lub mailową) i niezwłocznie przekazuje ją Dyrektorowi Muzeum lub Koordynatorowi SOM. Dane kontaktowe Koordynatora SOM dostępne są w Dziale Administracji i Kadr oraz na stronie internetowej Muzeum.

Rekrutacja i weryfikacja personelu

9. Przed nawiązaniem współpracy z osobą, która będzie miała kontakt z małoletnimi – niezależnie od formy współpracy (umowa o pracę, umowa zlecenie, umowa o dzieło, staż, wolontariat lub inna) – Muzeum weryfikuje tę osobę w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym oraz odbiera informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw przeciwko wolności seksualnej i z użyciem przemocy.

Zasady weryfikacji określa Zarządzenie Dyrektora nr 50/2024 z dnia 26.07.2024 r., zmienione Zarządzeniem nr 31/2025 z dnia 27 maja 2025 r.

Ochrona danych osobowych i wizerunku

10. Pracownicy Muzeum zapewniają ochronę danych osobowych i wizerunku małoletniego. Utrwalenie wizerunku małoletniego wymaga zgody opiekuna. Wyjątkiem są sytuacje, kiedy małoletni jest elementem większej grupy (np. zgromadzenia, publicznego wydarzenia) – wtedy zgoda nie jest wymagana.

Bezpieczeństwo w sieci

11. Małoletni podczas wizyty w Muzeum nie uzyskują dostępu do Internetu za pośrednictwem urządzeń Muzeum. Pracownicy Muzeum – edukatorzy – w miarę możliwości sprawują nadzór nad sposobem korzystania z Internetu przez małoletnich na własnych urządzeniach.

Dostępność Standardów

12. Muzeum Ziemi Sądeckiej umożliwia małoletnim oraz ich opiekunom zapoznanie się z pełną i skróconą wersją Standardów Ochrony Małoletnich przed udziałem w wydarzeniach, warsztatach, zajęciach edukacyjnych oraz zorganizowanym zwiedzaniu wystaw organizowanych przez Muzeum. Wersja skrócona Standardów została opracowana w sposób dostosowany do wieku i możliwości poznawczych małoletnich.

13. Każdy pracownik Muzeum musi znać i stosować Standardy. Standardy w wersji pełnej i skróconej dostępne są w formie drukowanej, w punktach kasowych Muzeum oraz na stronie internetowej Muzeum www.muzeum.sacz.pl (w stopce strony)

Wymogi uwzględniające sytuację dzieci z niepełnosprawnościami oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

14. Pracownicy Muzeum w kontakcie z małoletnimi z niepełnosprawnościami zachowują cierpliwość, odnoszą się do nich z szacunkiem, uważnie słuchają i starają się udzielić odpowiedzi dostosowanej do ich sytuacji związanej z niepełnosprawnością; nie używają przewagi intelektualnej nad małoletnimi z niepełnosprawnościami, nie zawstydzają, nie upokarzają.

15. Odpowiedzialność za małoletnich z niepełnosprawnościami, ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz z niepełnosprawnościami intelektualnymi utrudniającymi komunikację z pracownikami Muzeum ponoszą ich opiekunowie. Małoletni, o których mowa w tym punkcie, pozostają pod stałym nadzorem opiekuna.

Podstawowe oznaki mogące wskazywać na krzywdzenie dziecka

16. Pracownicy Muzeum mający kontakt z małoletnimi powinni zwracać uwagę na następujące sygnały alarmowe:

- 1) fizyczne: niewyjaśnione siniaki, urazy, ślady po uderzeniach, zaniedbanie higieniczne, niedożywienie;
- emocjonalne i behawioralne: nagłe wycofanie lub agresja, lęk przed dorosłymi, regresja rozwojowa, skargi na sytuacje sugerujące przemoc;
- zaniedbanie: brak podstawowej opieki, głód, zmęczenie, brak odzieży adekwatnej do pogody.

17. Każdy uzasadniony niepokój dotyczący bezpieczeństwa dziecka należy niezwłocznie zgłosić zgodnie z pkt 8 powyżej.

Informacja gdzie szukać pomocy:

Prawo zabrania stosowania przemocy i krzywdzenia swoich bliskich.
Jeżeli Ty lub ktoś z Twoich bliskich jest osobą doznającą przemocy domowej, reaguj.
Wezwij Policję, dzwoniąc na numer alarmowy 112.

Możesz także zwrócić się po pomoc do podmiotów i organizacji realizujących działania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej. Pomogą Ci:

- a) ośrodki pomocy społecznej,
- b) powiatowe centra pomocy rodzinie — w zakresie prawnym, socjalnym, terapeutycznym lub udzielą informacji na temat instytucji lokalnie działających w tym zakresie w Twojej miejscowości,
- c) ośrodki interwencji kryzysowej i ośrodki wsparcia,
- d) Okręgowe ośrodki i lokalne punkty działające w ramach Sieci Pomocy Pokrzywdzonym Prześstępstwem,
- e) sądy opiekuńcze,
- f) podmioty medyczne, placówki ochrony zdrowia,
- g) komisje rozwiązywania problemów alkoholowych — podejmując działania wobec osoby nadużywającej alkoholu,
- h) punkty nieodpłatnej pomocy prawnej — w zakresie uzyskania pomocy prawnej.

Możesz zadzwonić do:

- a) Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” tel. 800 12 00 02 (linia całodobowa i bezpłatna). Dyżur prawny (22) 666 28 50 (linia płatna, czynna w poniedziałek i wtorek w godzinach 17:00—21:00) oraz tel. 800 12 00 02 (linia bezpłatna, czynna w środę w godzinach 18:00—22:00). Poradnia e-mailowa: niebieskalinia@niebieskalinia.info.
- b) Ogólnokrajowej Linii Pomocy Pokrzywdzonym tel. +48 222 309 900 przez całą dobę można anonimowo uzyskać informacje o możliwości uzyskania pomocy, szybką poradę psychologiczną i prawną, a także umówić się na spotkanie ze specjalistami w dowolnym miejscu na terenie Polski. Możliwe są konsultacje w językach obcych oraz w języku migowym.
- c) Policyjnego telefonu zaufania dla osób doznających przemocy domowej nr 800 120 226 (linia bezpłatna przy połączeniu z telefonów stacjonarnych, czynna codziennie w godzinach od 9:30 do 15:30, od godz. 15:30 do 9:30 włączony jest automat
- d) Koordynatora ds. Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum Ziemi Sądeckiej tel. 18 443 77 08